

dannelsen synes paatrængende — ogfaa af økonomiske Hensyn.“

Denne Udtalelse synes Ministeriet ikke godt om og siger derfor følgende:

„Gaar man til Rildstedet, hvorfra den første Del af Citatet er tagen, nemlig Pag. 21, Sp. 2 i det i forrige Samling fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning, vil det straks ses, at der paa dette Sted slet ikke er Tale om nogen Redegørelse for de ledende Principper ved det faste Personals Opdragelse om Bord, ligesom ogsaa, at man med denne Udtalelse slet ikke har haft til Hensigt at tage noget Standpunkt i dette Spørgsmaal med Hensyn til Fremtiden. Der er paa det omhandlede Sted i Bemærkningerne til Lovforslaget givet en Redegørelse for, hvorledes det forlangte Personel ved Mobilisering svarer til de Skibe, som have i Henhold til den gældende Flaadeplan, og Citatet er jo kun anført for at oplyse om, hvorfor der intet Personel er beregnet til de paagældende Øvelsesskibe ved Mobilisering.“

Altfaa, det er Maaden, hvorpaa man imødegaa det Marineministeren [Navn]: Nej, det er kun Begyndelsen af Imødegaaelsen!). Ja, Resten ligger paa Tingets Bord. Det fremgaar deraf, at man siger: Vi ere komne til at sige noget, som er ganske rigtigt, det var kun ikke paa det Sted, det gjaldt. Naar Udvalget har noget mod det System, der følges i Marinen, forklare vi dette derhen, at det er sagt ufrivilligt, man er kommen til at sige noget, man nødvendig vil have sagt. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg synes, at det er en underlig Maade at imødegaa nogle Hensstillinger paa. Et andet Eksempel findes ligeledes i Bemærkningerne til Lovforslaget, Tillæg A., Sp. 3139. Der er Tale om, at Udvalget ved § 63 henstillede, at man fik i det mindste een Auditor til i Marinen, idet man nemlig, som de Herrer kunne læse det paagældende Sted, ender sin Hensstilling med disse Ord: „Et saa sammenfat Forhold maa anses for i høj Grad utilfredsstillende“, og derpaa gives der her i Lovforslagets Bemærkninger et Svar, som jeg maa tillade mig at oplæse lidt af:

„Hvis det med Udtalelsen i den første Passus er Meningen, at Retsjagernes Mængde ved Søetatens kombinerede Ret er saa stor, at Arbejdet ikke kan overkommes af 1 Auditor, selv om han fritages for andre Forretninger, beror Udtalelsen paa en Fejltagelse. Der er i det sidste Treaar, 1893—95, ved den nævnte Ret paadømt gennemsnitlig 20 Sager om Maret, hvilket ikke giver tilstrækkelig Arbejde for 1 Auditor, endstige for flere. Søværnet har derfor kun Brug

for 1 Auditor, der kan og bør have anden Tjeneste ved Siden af sin Tjeneste ved Søværnet.“

Jeg skal gøre den lille Bemærkning, at naar man altfaa til Støtte for den Mening, at man kun bør have een Auditor, citerer, hvad Retten paadømmer, saa er der maaske mange Gange flere Sager, som denne Auditor er beskæftiget med, hvor der ingen Dom bliver, og hvor der ingen Ret bliver sat, idet han nemlig har at forhandle jævnlig med Chefen for Orlogsværftet, om hvis juridiske Myndighed vi jo talte i Fjor ved Forespørgslen om den militære Retsreforms Fremme. Men lige over for i den anden Spalte paa samme Side kommer man saa til, at Ministeriet dog ikke har noget at erindre imod Ansættelse af endnu een Auditor, saa at Generalauditoren faar sin egen Kancellist. Det er jo akkurat det samme, som Udvalget har foreslaaet. Der opstiller man et Forsvar for, at der skal være een til, af hvilket jeg skal oplæse følgende: „I Tilfælde af en Auditors Sygdom, Absence i et Auditorembede, eller naar en særlig vidtløftig Sag i længere Tid maatte lægge ubelukkende Beslag paa en Auditor“ — det stemmer ikke ganske med, at han ikke har saa meget at bestille — „vil det let blive vanskeligt at faa Forretningerne forsvarlig besørge, naar man ikke har en saadan Assistance at ty til. Der er faktisk indtruffet flere Tilfælde hvor man har maattet anvende Assistance andetsteds fra.“ Det støtter jo dog aabenbart Udvalget i højeste Grad. Og naar Ministeriets Betragtning saa slutter saaledes: „Der vil desaarfaa blive endnu større Trang end tidligere til i Generalauditorens Kancellist at have en Auditor til Assistance“, er det jo heldigt, at man gennem denne lille Bolemit med sig selv, som jeg sagde, er kommen til, at Udvalgets Forslag er rigtigt. Paa lignende Maade gaar det paa forskellige andre Punkter, som jeg ikke skal trætte Tinget med. Jeg har kun herved villet give en lille Antydning af Alvoren, eller hvad man nu vil kalde det, i de Betragtninger, som bleve fremsatte mod Udvalgets Arbejde her i Fjor.

Ved Fremlæggelsen af Lovforslaget her den 12te December nævnedes den højtærede Marineminister 9 Punkter, paa hvilke der var blevet foretaget Forandringer i den gældende Lov for Søværnet. Jeg kunde gerne nævne en halv Snes Punkter til — den højtærede Marineminister sagde jo ogsaa, at der var flere — men man har altfaa foreslaaet lige saa mange Ændringer, som Udvalget har gjort Hensstillinger. Og foruden